Derde Jaer. Nr 13. Zaturdag, 29 Maert 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schyft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dez lve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, 29 MAERT.

Er is geen twyfel meer over het nakende sluiten des vrede. Dit feit, door zoo vele omstandigheden bevestigd, vindt men ook aengekondigd in de engelsche dagbladen. De vrede is gemaekt, zeggen zy, en zal afgekondigd worden voor het einde der maend maert, ten einde de noodzakelykheid te vermyden van den wapenstilstand te vernieuwen.

Een byzonder komiteit is belast niet alleenlyk met het opstellen der artikels van den traktaet, maer ook met de oplossing der kwestien betrekkelyk de herinrigting der Prinsdommen en de vrymaking der kristenen in Turkye. De invloed der herstelling van den vrede zal zich bezonderlyk doen gevoelen op den prys der eetwaren en op alles wat koophandel en nyverheid aengaet.

Het geld dat nu zoo schaersch is, zal zich op nieuw vertoonen en niet weinig by brengen om een ander en beter aenschouwen aen de zaken in 't algemeen te geven.

Dan zal elke oorlogvoerende mogendheid zich bezonderlyk toeleggen om de kwalen te heelen welke door den zoo bloedigen stryd te wege zyn gebragt geweest; zy zal alles wat van haer afhangt in 't werk stellen om den koophandel en de nyverheid te doen herleven, om alle opofferingen harer onderdanen te beloonen.

Indien men geloof mag geven aen eenen brief uit Sint-Petersburg, dezer dagen toegestuerd aen een dagblad van Parys, zou al wat het turksch-russisch geschil betreft, als volgt geregeld zyn:

Rusland zou toegestemd hebben aen de onzydigmaking der Zwarte Zee; Sebastopol zou niet meer tot verstrekte vesting heropgebouwd mogen worden; Nicolaiëf zou eene eenvoudige koophandelshave worden; Rusland zou het protectoraet over de prinsdommen en, in Bessarabiën, eene hoeveelheid gronds afstaen, toereikend opdat de scheepvaert over den Donau teenemael vry zyn kunne.

Daer de grensafteekening in dat gedeelte van Bessarabiën vry moeijelyk is, zou er, namens het congres, eene commissie gezonden worden, om de scheidlinie der twee Staten af te teekenen. Rusland zou toestemmen in het protectoraet in gemeenschap met de westelyke mogendheden, over de christenen van het turksche ryk, en het reeds geteekend of nog te teekenen vredetraktaet zou een geval van oorlog maken van de overkomst van eenen russischen soldaet over den Pruth.

Eindelyk, naer men uit Weenen meldt aen het duitsch *Journal van Frankfort*, zou Rusland Bomarsund niet mogen heropbouwen, noch de vestingswerken der eilanden van Aland. De regeling der grenzen van Azië zou gebeuren volgens de grondstellingen van voor den oorlog.

Daer er nog niets officiëlyk over de werkzaemheden van het Congres in het publiek gekomen is, behoeven wy hier niet by te voegen dat deze byzonderheden met wederhouding moeten ontvangen worden.

Een dagblad van Brussel, sprekende over den kampstryd van vet vee in de hoofdstad, doet aenmerken dat die konkoersen de inlandsche rassen meer en meer van kant stellen, om de vreemde te begunstigen, aengezien het byna altyd koeijen, ossen en veersen van vreemd ras zyn, die de pryzen behalen, en namelyk beesten van engelsche ras, die door de landbouwers niet worden gekweekt, en die het uitsluitend deel van eenige ryke persoonen zyn.

Wel is waer, de beesten van het Durham ras vetten gemakkelyk, maer dit vee is te zeldzaem; in Engeland zelf, alwaer men het aen hooge pryzen moet koopen, maekt het slechts een achste deel der beesten van het koeijen ras uit; hoe kunnen wy dan dit ras algemeen maken? Dat is immers onmogelyk.

Om in het toekomende de kampstryden hun waer doel te doen bereiken, zou men pryzen voor alle klassen, voor alle rassen, moeten uitlooven. Dan zou men opregt den landbouw en den vee-kweek begunstigen, en dan zou men alle de pryzen in de handen van eenige persoonen niet zien gaen, gelyk het te Brussel het geval is geweest, alwaer alle de pryzen byna door vreemde beesten, door ossen, koeijen en veerzen van uitlandsch ras. zyn behaeld.

In Frankryk verstaet men de zaek beter. Aldaer poogt men het inlandsch vee te begunstigen en te verbeteren, en looft men pryzen voor hetzelve uit, nevens het vreemde. Aldus behoorde men in ons land ook te handelen, want ons inlandsch ras, onze belgische koeijen, zyn niet te verstooten. Onze vlaemsche kweekers en vetters hebben hunnen roem niet verworven met vreemd vee te vetten, maer met inlandsche beesten, en wy moeten niet te veel verstooten wat onze voorouders gedaen hebben. Deze aenmerking verdient wel in overweging genomen te worden. (*Vaderland.*)

Het schynt dat een aental gedeputeerden van het kamerleven willen afscheid nemen, en zich niet meer op den rang stellen in de toekomende kiezingen.

Te Hasselt trekt M. de Pitteurs zich terug, vele kiezers van het arrondissement hebben de kandidatuer aengeboden aen M. de Corswarem, oud lid der Kamer, en aen M. J. Thonissen, professor by de katholyke universiteit van Leuven. Doch beide hebben geweigerd.

In de andere provintien noemt men ook verscheidene vertegenwoordigers die weigeren zich te laten herkiezen.

Wy nemen hier over, wat de *Patrie* van Brugge ten dezen opzigte zegt;

« Men zegt, dat te Gent MM. Grootven en Van Remoortere afzien van een nieuw mandaet.

» Men zegt, maer verzekeren kunnen wy het niet, dat M. Tremouroux, representant van Nyvel, insgelyks in het gepriveerde leven terugkeert.

» De dagbladen hebben ons gemeld dat te Doornik twee representanten, MM. Lehon en Visart zich verwyderen.

» M. Lejeune, van Waremme, en M. Closset van Verviers, zetten zich niet meer opden rang.

» Vandaeg meldt ons een blad, dat de prins van Chimay en M. Dequesne zich niet meer zullen voorstellen in de kiezingen van Thuin. »

Indien dit alles waer is, dan zouden er tien nieuwe gedeputeerden te kiezen zyn in de vier provinciën, welke moeten herstemmen.

Men weet dat de katholyke bisschoppen van Ierland, te Dublyn, eene katholyke Universiteit ingerigt op den voet dergene van Leuven, gesticht hebben, onder het bestuer en opzigt van den geleerden en vermaerder hoogleeraer Newman.

Met genoegen verneemt men dat de moedige poogingen van de Iersche bisschoppen met den besten uitslag zyn bekroond geworden. De Universiteit van den Staet is byna verlaten, en het getal studenten in de katholyke Universiteit vermeerdert nog dagelyks.

DE MARMOTJAGER.

(*Vervolg en einde.*)

— Guillielmo een moordenaer! sprak Gaëtan steeds ter zelfde plaets blyvende, als ware hy er door eene onoverwinnelyke kracht aen vastgehecht.

Zyn broeder keerde zich niet om, hoewel hy hem moest gehoord hebben. Hy zette zyne navorschingen in de zakken van den dooden reiziger voort en eindigde met eenen brief te vinden welke hy spoedig overlas en nevens hem legde. Dan greep hy het lyk aen en wierp het in den afgrond, als om te doen gelooven dat de sneeuwval hem medegerukt had.

— Booswicht! riep Gaëtan, ontwarende dat doktoor D... de vermoorde reiziger was.

Guillielmo scheen den tweede roep niet beter gehoord te hebben dan den eerste. Hy naderde den muilezel, bragt hem by den toom op den boord van den afgrond, en, schielyk, een der achterpooten van het dier vastgrypende, gaf hy het met de schouder eenen stoot welke hem 't evenwigt deed verliezen en in de diepte storten. De muilezel poogde wederstand te bieden, maer de stoot was reeds gegeven, hy struikelde, liet een smertelyk gebriesch booren en rolde in den afgrond, alwaer hy door zynen ongelukkigen meester voorgegaen was. Dan vatte Guillielmo den brief welken hy in den doktoor's zakken gevonden had, rigtte eenen bedaerden blik naer den kant zyns broeders, en zette zich neder als om hem te doen zien dat hy hem afwachtte.

Dan was de begoocheling welke Gaëtan op zyne plaets scheen te nagelen, verydeld. Hy liet zich nederzakken langs de afhelling der rots, viel nevens zynen broeder, gansch gekneusd en besmeurd met sneeuw en slyk, greep de karabyn welke op den grond was blyven liggen en kwam naer Guillielmo aengerukt, met eene forsche stem zeggende:

— Doe uw gebed, gy zyt veroordeeld!

Guillielmo stond op en liet zynen broeder zyn verbleekt aengezigt, zyne verwoede oogen en zyne met bloed bevlekte kleederen zien.

— Ik wist wel dat de geweerscheut u zou bygeroepen hebben, sprak hy met eene verontrustende koelbloedigheid; alvorens te voltrekken hetgeen my te doen blyft, heb ik u nog iets te zeggen.

— Ik wil niets booren van wege eenen moordenaer! hernam Gaëtan den zwaren kolf zyner karabyn boven het hoofd van den moordenaer houdende.

— Gy moet my aenhooren, sprak Guillielmo op eenen gebiedenden toon. Broeder, uit naem onzer moeder, luister naer hetgeen ik u te zeggen heb. Vrees niet dat ik wil vlugten; gy ziet wel dat ik in uwe magt ben.

De jager liet zyne karabyn langzaem nederzakken, als overwonnen zynde door eene grootere magt dan de zyne. Zyn broeder wees hem eene plaets aen nevens hem. Dan keerde hy zich als door eene stuiptrekkende beweging naer den afgrond:

— Niet waer, broeder, de man die daer ligt had u alles gezegd! Ja, hy had u gezegd dat ik ter steden gevangen gezet, onteerd en geschandvlekt geworden was, en hy had gelyk, broeder, want het was waer. Maer gy twyfelde nog, gy wildet my niet veroordeelen zonder bewyzen, en de bewysstukken daervan bestonden. Deze man kwam u dezelve aenbrengen. Van uwe handen zouden zy overgegaen zyn in de handen van 's lands overheden, en Carlotto's naem ware voor altyd geschandvlekt geweest. ..

Geene ontroerdheid was op den jagers aengezigt te lezen; hy wilde opstaen op eenen somberen toon zeggende:

— Is dat alles?

— Geduld, broeder; zoo als gy het gezegd heb, ik ben veroordeeld, weleer door myn eigen geweten, dan door u. Zou ik u afgewacht hebben indien ik den wil niet had van te sterven? Ware het op my alleen aengekomen, broeder, op my, die na een schuldig leven myne schande in deze eenzaemheid kwam verbergen, op my die myne misdaden was komen bewimpelen onder uwe reine en onbevlekte faem, ik zweer het u, die man zou nog leven. Ik heb eenen afschrik van bloed, en als ik dezen ongelukkigen voor myne karabyn zag, gevoelde ik iets in myn hert dat my wederhield. Maer weet gy wat die reiziger u ging kenbaer maken, weet gy wat morgen alle de dorpelingen zouden vernomen hebben?

Hy opende den brief welke hy op den vreemdeling gevonden had. Eene kleine verdroogde plant viel er uit; de doktoor had ze voorzeker bewaerd, by gebrek aen eene andere plaets. Guillielmo grimlachte met bitterheid op het zien van die kruiden, uit een papier vallende hetwelk de doktoor het leven had gekost.

— Deze brief, hernam hy, komt van den bestierder der gevangenis, alwaer ik zulke smertelyke pynen uitgestaen heb. Hy maekt den doktoor kenbaer dat ik weggevlugt ben voor het vervallen myner straf; dat ik, sints dien, in plaets van verbeterd te zyn door de ysselyke kastyding van het menschelyk regt, op nieuw beschuldigd geworden ben van dieften en misdaden....

Gaëtan ging achterwaerts met afschrik.

— Ach! broeder schenk my vergeving! riep Guillielmo met geweld zyn gloeijend voorhoofd tegen de rots slaende; indien gy wist hoeveel tra en ik gestort heb in myne gevangenis, door welken doodelyken angst ik gefolterd wierd op het strooi myns kots! Broeder, het aendenken van myn land myne kindschheid en myne familie is op nieuw in myn hert gekomen; de lucht welke ik tusschen die wanden inademde verstikte my. Als ik de gevangenis ontvlugt was, bevond ik my op nieuw zonder bystand en vervolgd gelyk een wild dier, verpligt van my voor alle oogen te verbergen. Ik moest my nogtans middelen aenschaffen om herwaerts te geraken en zelfs een overblyfsel van welstand ten toon te spreiden; want ik, die als ryk en magtig gehouden wierd, ik was beschaemd van als bedelaer naer myn land terug te keeren. Ik gaf gehoor aen den slechten raed van eenige el-